

Curierul Misionar

„Cât de frumoase sunt picioarele celor ce binevestesc pace, celor ce binevestesc cele bune“. Rom. 10, 15.

Anul III.

București.

No. 6.

M ă r t u r i i.

Disciplina în Comunitate.

(Testimonies, vol. VII, p. 260—264).

Când poporul lui Dumnezeu are de a face cu membrii cări au păcătuit, trebuie să fie bine seama de porunca dată de Mântuitorul în Mat. 18. Făpturile omenești sunt proprietatea lui Hristos. El le-a răscumpărat dând un preț foarte mare, alipindu-le apoi de Sine prin iubirea Sa și a Tatălui Său. Cu câtă grijă ar trebui deci, să ne purtăm unul față de altul! Oamenii n'au nici un drept de a bănuți ceva rău despre aproapele lor. Membrii Comunității n'au dreptul să-și urmeze inspirațiile și inclinațiunile lor proprii, când se ocupă de alții, cari au păcătuit. Nu au voie, nici să spună altora prejudecățile lor cu privire la ce au păcătuit; căci, făcând așa, pun și în spiritul altora aluatul răului. Vorbe în defavoarea vreunui frate sau vreunei surori din Comunitate au circulat din gură în gură. Deoarece unii membrii nu sunt dispuși să țină socoteala de porunca dată de Domnul Isus, multe greșeli și multe nedreptăți s'au făcut.

„Dacă fratele tău a păcătuit contra ta“, zice Hristos, „du-te și muștră-l între tine și el singur“. Mat. 18, 15. Nu povestii altora despre păcatul acela. Se spune unei per-

soane, apoi alteia și la încă una, și svonul rău crește, până când suferă toată Comunitatea din cauza aceasta. Dumnezeu vrea ca să împaci lucrurile între „tine și el singur“. „Nu te grăbi ca să te iei la ceartă, ca nu cumva la urmă să nu știi ce să faci, când te va luă la ocări aproapele tău. Apără-ți pricina împotriva aproapelui tău, dar nu da pe față secretul altuia, ca nu cumva, aflând-o, să te umple de rușine și să-ți iasă nume rău, care să nu se mai șteargă“. Prov. 25, 8. 9. Nu îngădui păcatul în fratele tău; dar, să nu-l compromiți, ca să nu mărești în chipul acesta greutățile, căci atunci muștrarea ar apărea ca o răsbunare. Muștră-l după Cuvântul lui Dumnezeu. Nu lăsați susceptibilitățile voastre să degenerateze în răutate. Nu lăsați ca rana să puruieze și să pornească din ea vorbe rele, cari să păteze inima celor, ce le aud. Nu îngădui, ca în spiritul tău și al său, să se perpetueze gânduri rele. Mergi la fratele tău și vorbește cu el în umilință și sinceritate asupra chestiunii.

Oricare ar fi greșeala, planul pe care l-a hotărât Dumnezeu pen-

tru aplanarea neînțelegerilor și ofenselor personale, nu se schimbă. Dacă se vorbește în Spiritul lui Hristos și numai cu cel căzut în greșeală, adesea greutățile sunt date la o parte. Mergi la cel greșit, cu o inimă plină de iubirea și simpatia lui Hristos și caută să împaci lucrurile. Poartă-te cu el blând și liniștit; să nu pornească depe buzele voastre cuvinte de mânie. Faceți apel la judecata lui cea bună. Amintiți-vă de cuvintele: „Cine va întoarce un păcătos din calea, pe care se rătăcise, va mântui un suflet dela moarte, și va acoperi o sumedenie de păcate“. Iac. 5, 20. Aduceți fraților voștri mijlocul de mântuire, care să-i vindece de relele lor dispoziții. Faceți-vă datoria de a le veni în ajutor. Faceți lucrul acesta pentru ca în Comunitate să fie pace și unitate; socotiți-l ca pe un privilegiu și o datorie a voastră. De vă va ascultă l-ați câștigat de prieten.

Intreg cerul participă la înțelegerea dintre cel ofensat și cel greșit. Dacă cel greșit primește îndemnarea, care i-a fost dată în iubirea lui Hristos, dacă își vede greșeala și roagă pe Dumnezeu și pe fratele său de iertare, atunci inima lui va fi umplută de lumină cerească. Cearta s'a sfârșit; prietenia și încrederea sunt restatornicite. Oleiul iubirii îndepărtează durerea cauzată de păcatul săvârșit. Spiritul lui Dumnezeu leagă inimile, iar în cer e bucurie pentru unirea înfăptuită. Dacă acei, cari s'au unit în chipul acesta în comuniune creștină, aduc rugile lor lui Dumnezeu și-l făgăduesc, să se poarte bine, să fie îndurători și să umble umilit în fața Lui, atunci vor primi mari binecuvântări. Dacă au păcătuțit cuiva, atunci ei merg mai de-

parte cu pocăința, mărturisirea și repararea greșelilor și sunt gatu să facă bine unul altuia. Aceasta e împlinirea legii lui Hristos.

„Dacă te ascultă; ai câștigat pe fratele tău. Dar, dacă nu te ascultă, mai ia cu tine unul sau doi înși, pentru ca orice vorbă spusă să fie sprijinită pe mărturia a doi sau trei martori“. Mat. 18, 16. Ia cu tine din acei ce sunt spirituali și vorbește cu fratele care a păcătuțit, asupra păcatului lui; poate că la rugămintea unită a fraților săi, se va supune; și dacă vede acordul ce e între ei în acea chestiune, poate că sufletul său va fi luminat.

Ce e de făcut „dacă nu vrea să asculte de ei?“ Nu cumva poate o singură persoană să-și ia răspunderea în adunarea Comitetului să excludă pe cei greșiți? „Dacă nu vrea să asculte de ei, spune-i Comunității“. Mat. 18, 17. Comunitatea trebuie să intervie pentru membrii ei. „Dacă nu vrea să asculte nici de Comunitate, să fie pentru tine ca un păgân și ca un vameș“. Mat. 18, 17. De nu vrea să asculte de Comunitate, dacă refuză toate încercările de a fi îndreptat, atunci Comunitatea are datoria să-l deosebească din obște. Atunci numele său trebuie șters din registre. Nici un slujbaș al Comunității nu trebuie să dea sfatul, nici un Comitet nu trebuie să propună, și nici o Comunitate nu trebuie să vazeze excluderea vreunui membru, până când n'au fost urmate în totul poruncile date de Domnul. De îndată ce s'a făcut lucrul acesta, Comunitatea este curată în fața lui Dumnezeu. Atunci păcatul trebuie să apară așa cum este și să fie înlăturat, pentru ca să nu se întinze mai departe. Fericirea și curățenia Comunității trebuie apărută, pentru

ca, îmbrăcată cu hainele dreptății lui Hristos, să stea fără pată în fața lui Dumnezeu.

Dacă cel care a păcătuit se pocăește și se supune disciplinei lui Hristos, trebuie să se facă cu el o nouă încercare. Și chiar dacă nu se pocăește, chiar dacă rămâne în afară de Comunitate, slujitorii lui Dumnezeu încă mai au ceva de făcut pentru el. Ei trebuie să caute cu seriozitate, să-l aducă la pocăință. Dacă se supune lucrării Spiritului Sfânt și dacă prin recunoașterea și lepădarea păcatelor sale dă dovadă de pocăință, atunci trebuie să fie iertat și socotit ca binevenit în Comunitate, oricât de mare ar fi fost vina. Frații săi trebuie să-l încurajeze pe calea cea dreaptă și să se poarte cu el, așa cum ar vrea să se poarte alții cu ei, de ar fi fost în situația aceuia; ei mai trebuie să se cerceze pe sine, ca nu cumva să cadă și ei în ispiță.

Hristos zice mai departe: „Adevărat vă spun, că orice veți lega pe pământ va fi legat în cer; și orice veți deslega pe pământ, va fi deslegat în cer“. Mat. 18, 18. Această declarație rămâne în vigoare pentru toate veacurile. Hristos a delegat Comunitatea Sa, dându-i putere de a lucra în locul Său; ea este unealta lui Dumnezeu pentru menținerea ordinii și disciplinei în sânul poporului Său. Domnul i-a dat puterea de a rezolva toate chestiunile cu privire la desvoltarea, puritatea și ordinea sa (a Comunității). Asupra ei planează răspunderea, de a exclude din Comunitate, pe cei ce necinstesc adevărul prin purtarea lor necreștinească. Tot ceea ce va face Comunitatea în conformitate cu îndrumările date în Cuvântul lui Dum-

nezeu, va fi aprobat în cer. Comunității se vor prezenta spre rezolvire chestiuni serioase și însemnate. Slujitorii lui Dumnezeu puși de El în serviciul de conducători ai poporului Său, după ce și-au făcut datoria lor, trebuie să supună toată chestiunea la cunoștința Comunității, pentru ca în hotărârile luate să poată fi unanimitate.

Domnul dorește ca ucenicii Săi să se poarte între ei și cu multă băgare de seamă. Ei trebuie să înalțe, să refacă și să vindece. Totuși în Comunitate nu trebuie să se neglijeze disciplina necesară. Membrii trebuie să se socotească drept elevi ai unei școli, în care trebuie să învețe, să-și formeze caractere vrednice de chemarea lor. În Comunitatea de pe pământ fiii lui Dumnezeu trebuie să se pregătească pentru Comunitatea din cer. Cei ce duc aci o viață potrivită voinței lui Hristos, pot să aștepte un traiu nesfârșit în familia celor mântuiți.

Iubirea lui Dumnezeu pentru omenirea căzută este o manifestare specială a iubirii: a iubirii născută din îndurare; căci toate ființele omenesti sunt nevrednice. Ideea de îndurare implică nedesăvârșirea obiectului în favoarea căruia este exercitată din cauza păcatului.

Poate că în formarea caracterului tău mai e nevoie de mult lucru; poate că ești o piatră brută, care trebuie cioplită și lustruită înainte de a putea să ocupe un loc în templul lui Dumnezeu. Nu te mira, dacă Dumnezeu folosește ciocanul și dalta ca să îndepărteze

colțurile ascuțite ale caracterului tău, până când poți să capeți situația pe care El ți-a rezervat-o. Nici un om nu poate face această lucrare, numai Dumnezeu o poate împlini. Și fii sigur, că El nu va

da nici o lovitură fără folos. Fiecare lovitură e dată cu iubire, pentru mântuirea ta veșnică. El îți cunoaște nedesăvârșirea și lucrează la refacerea, iar nu la distrugerea ta.

E. G. White.

Proces-Verbal asupra adunării generale a Conferinței Moldova, ținută la Focșani dela 31 Octombrie la 4 Noembrie 1923.

În zilelele dela 31 Octombrie la 4 Noembrie 1923 a avut loc în Focșani adunarea generală anuală a Conferinței Moldova, care a fost a doua dela înființarea acestei Conferințe. Ședințele s'au ținut în localul nostru din Str. Nicolae Săveanu 10. Și de astă dată s'au grăbit să ia parte un mare număr de membri din toate Comunitățile noastre, din toată Moldova cu Bucovina și Basarabia, serbând cu toții frumoase și înălțătoare momente de frăție adevărat creștinească. Uniunea Română a fost reprezentată prin Președintele ei, fr. P. P. Paulini.

Seria celor 7 ședințe, ale Adunării Generale s'a deschis la 31 Oct. ora 3 după amiază de către fr. Ștefan Demetrescu, Președintele Conferinței Moldova, cu cântare și rugăciune. Toate Comunitățile din Conferința Moldova au fost reprezentate prin 171 delegați. Numărul Comunităților este acum de 43, dintre cari 13 au fost primite de data aceasta în Conferință prin votul unanim al celor prezenți, ca unele ce erau Comunități de formațiune nouă.

Președintele Conferinței, Ștefan Demetrescu, a prezentat raport despre situația actuală a Conferinței Moldova, care, la 1 Octombrie 1923, se prezintă cu un număr de 1204

membri, iar pe cele 9 luni din 1923, Ianuarie—Septembrie o zece de 488.224,60 și un total de daruri în sumă de 128.157,95 Lei.

Pentru pregătirea și studierea lucrărilor Adunării Generale s'au ales prin vot unanim un Comitet de Hotărâri, un Comitet de Acreditați și un Comitet de Numiri, potrivit Organizației noastre bisericești.

Comitetul de Hotărâri a prezentat spre discutare următoarele hotărâri, cari au fost discutate, admise și votate apoi cu unanimitate în cele 7 ședințe ale Adunării Generale :

1. Având în vedere bunătatea lui Dumnezeu, care ne-a ținut sănătoși la corp și sănătoși în credință, și ne-a dat bucuria, să vedem marile progrese ale Evangheliei în țara noastră și pretulindeni ;

Mulțumim bunului nostru Tată cerească pentru binecuvântările Sale și ne simțim îndatorați la o și mai multă consacrare în lucrarea Sa.

2. Mulțumim și de asta dată Onor. Autorității din Focșani, că au binevoit a ne asigură respectarea libertății cultului potrivit Constituției.

Totdeauna, având în vedere localitățile din Conferința noastră, unde libertatea cultului, recunoscută prin Lege nu ne este respectată și unde s'au produs cazuri de persecuții grele ; rugăm stăruitor, ca Uni-

unea noastră să intervină la înalta Cărmuire, ca libertatea cultului să fie deplin respectată pretutindeni.

3. Pentrucă, potrivit Bibliei și Mărturiilor, Colportajul este o lucrare misionară de primul rang, care și în câmpul nostru are nevoie de o mare dezvoltare:—îndemnăm frași și surori devotați lui Dumnezeu, să-și facă din colportaj o profesie pentru viața lor.

4. Având în vedere timpurile grele de azi și mărimea lucrării de Evangelizare care cere încordarea tuturor puterilor noastre, și având în vedere și faptul că trăim în timpul ploaiei târzii, care cere fiecăruia din noi o deosebită pregătire personală; recomandăm frașilor și surorilor de pretutindeni:

a) Să ducă o adevărată viață de credință în familie și în Comunitate și — prin vizite reciproce în familie în scop de rugăciuni comune și edificare reciprocă — să întărească legăturile de frăție și de iubire între dânsii:

b) Tot în scopul creșterii în credință, să dea fiecare pe față o cât mai mare activitate misionară, prin răspândirea literaturii noastre și prin lecturi biblice.

5. Pentrucă răspândirea numărului festiv al revistei „*Semnele Timpului*” s'a dovedit drept o mare binecuvântare în Comunitate, recomandăm frașilor și surorilor, ca și anul acesta să ia o activă parte la răspândirea acestui număr.

6. Ca să pregătim tineretul și pe copiii din Comunitățile noastre pentru ispitele și luptele timpurilor de apoi, recomandăm stăruitor părinților lucrătorilor misionari și conducerei Comunităților noastre, să lucreze în legătură cu secretarul Conferinței pentru misiunea între Tineret, — pentru care post Con-

ferința este rugată, să prevadă persoana necesară. Realizarea următoarelor scopuri să fie avută în vedere la aceasta:

a) A întări pe copiii noștri în credință și a-i determina la pocăință printr'un învățământ religios regulat și sistematic.

b) A sprijini Cercurile Tinerimii în silințele lor spre păstrarea și întărirea vieții de credință în tineret și spre via participare la lucrarea misionară de câștigarea sufletelor.

7. Salutăm cu bucurie faptul, că Uniunea a decis deschiderea unei Școli de cursuri teologice pentru formarea Misionarilor noștri: Îndemnăm pă tinerii din mijlocul nostru devotați Domnului și lucrării Sale, să se prezinte la o Școală spre a se forma pentru serviciul Domnului.

8. Pentru a face față în Conferința noastră marii necesități de localuri de adunare și de locuințe pentru lucrătorii noștri misionari, hotărâm ca la această Conferință să facem o colecție specială în numerar și în subscripții de daruri pentru fondul de clădiri, și să continuăm apoi această colecție în toate Comunitățile.

Totdeauna amintim tuturor Comunităților cu localuri proprii datorita de a contribui regulat cu cotizații pentru chirie, care sumă servește apoi la acoperirea cheltuielilor pentru impozite, pentru asigurare și pentru întreținerea clădirilor.

9. Având în vedere greutățile mereu în creștere, cărora sunt expuși copiii noștri în vizitarea școalelor Statului și fiind seama și de influența rea asupra educației creștinești acolo unde sunt baljocoriți pentru credința lor și a părinților lor; rugăm Uniunea să numească un Co-

mitet, care să dea cât mai curând chestiunii școlare o soluție practică în sensul recomandat de către Spiritul Profetic.

10. Folosim ocazia, că sunt acum de față delegații tuturor Comunităților noastre, ca și delegații nouilor Comunități să ia cunoștință de Statutele Comunității noastre și să le admită prin votul lor în adunare generală, așa cum sunt tipărite în broșura: Organizația bisericească a Adventiștilor de Ziua Șaptea.

Comitetul de Acreditări a propus pe următorii frați în lucrarea misionară din Conferința Moldova pe anul 1924:

Predicatori: Ștefan Demetrescu, Const. Popescu și Benedict Iliescu. Fratele Benedict Iliescu va fi înălțat prin binecuvântare la această adunare anuală, pentru serviciul de Predicator.

Predicatori Ajutori: Ioan Toma, Nicolae Păduraru, Nicolae Dorobăș.

Lucrători Biblici: V. Iacobovici, Al. Petrescu, Ștefan Ouatu, N. Alexe, Chiriță Doagă, V. Vlahopol, Eufrosina Tudorache.

Lucrători biblici provizorii: Gh. Darie, Pavel Olteanu.

Comitetul de numiri a propus pe următorii frați ca slujitori în Organizația Conferinței Moldova:

Președinte: Ștefan Demetrescu. Secretar și Cassier: Ichim Moisescu. Diriginle al Colportorilor: Leon Bălan. Secretar pentru Cercurile Tinerimii: Eufrosina Tudorache.

Comitet: Ștefan Demetrescu, Con-

stantin Popescu, Benedict Iliescu, Gh. Spulber, Ioan Poenaru, Gottfried Escke, Leon Bălan.

Comitet de Conturi: Alexandru Anghelușă, Sterian Blănaru, Costache Pleșoianu, Grigore Lehaciu, Const. Frânculescu, Marin Popescu.

Propunerile acestor două Comitete au fost de asemenea admise și votate cu unanimitate.

Ziua de Sâmbătă, 3 Noembrie a fost o sărbătoare plină de binecuvântare pentru toți cei prezenți la Conferință. Școala de Sabat a fost vizitată de data aceasta de către 537 membri și 89 vizitatori, iar colecta a fost de 972,50 lei.

În după amiaza zilei Domnului a avut loc întărirea prin binecuvântare pentru serviciul de Predicator a fratelui Benedict Iliescu, care ordinațiune s'a săvârșit prin punerea mâinilor de către toți frații noștri Predicatori la această adunare anuală.

Colecta pentru fondul localurilor efectuată la sfârșitul Sabatului a produs suma de 13.700 lei în numerar și 30.000 lei în subscripții Duminică 4 Noembrie, între orele 3 și 5 după amiază a avut loc o frumoasă producțiune cu recitări și coruri, dată de către copiii și tineretul Comunității noastre.

Prezența Spiritului Sfânt a fost foarte mult simțită la toate adunările acestei Conferințe anuale și Dumnezeu să ajute, ca binecuvântările primite în aceste zile să rămână neșterse și să aducă pretutindeni roade pentru viața veșnică!

Secretar, I. Moisescu.

Proces-Verbal încheiat cu ocazia primei adunări generale a Conferinței Muntenia.

Delă 7 la 11 Noembrie, 1923, a avut loc prima adunare generală a Conferinței Muntenia în noul local de adunare din str. Labirint No. 116, din București.

Chestiunile cari privesc bunul mers al Conferinței, au fost discutate în 6 ședințe. Cele 38 de comunități au fost reprezentate prin 177 delegați.

Pentru executarea lucrărilor Adunării Generale, s'au ales: un Comitet de hotăriri, și un Comitet de acreditări și un Comitet de numiri.

Președintele Conferinței, P. P. Paulini, a dat un raport asupra situației Conferinței, din care extragem următoarele date :

Numărul membrilor Conferinței-Muntenia la 1 Octombrie 1923, a fost de 1396 membri.

În ce privește zecimea pe anul 1923, până la 30 Septembrie 1923, a fost de 1.024.058,55 Lei.

Darurile în aceeaș perioadă de timp din 1923 au fost de 317 mii 719 Lei.

În intervalul din 1920—1923 la 1 Octombrie, au fost organizate și primite în Conferința Muntenia 24 noi comunități și grupe.

Comitetul de hotăriri a prezentat spre discutare și aprobare următoarele :

Hotăriri.

1. Având în vedere bunățatea lui Dumnezeu, care ne-a ținut sănătoși la corp și sănătoși în credință, și ne-a dat bucuria să vedem marile progrese ale Evangheliei în Țara noastră și pretutindeni ;

Mulțumim bunului nostru Tată cereesc pentru binecuvântările Sale și ne simțim îndatorați la și mai multă și mai activă consacrare în lucrarea Sa.

2. Mulțumim și de astă dată Onor. Autorităților din București, că au binevoit a ne asigura respectarea libertății cultului potrivit Constituției.

Totdeodată având în vedere localitățile din Conferința noastră unde libertatea cultului recunoscută prin lege nu ne este respectată și unde s'au produs cazuri chiar de persecuțiuni grele : rugăm stăruitor ca Uniunea noastră să intervină la Înalta Cărmuire, ca libertatea cultului să fie deplin respectată pretutindeni.

3. Pentru că — potrivit Bibliei și Mărturiilor — Colportajul este o lucrare mișionară de primul rang, care și în câmpul nostru are nevoie de o mai mare dezvoltare : — îndemnăm frații și surorii devotați lui Dumnezeu, să-și facă din colportaj o profesiune pentru viața lor.

4. Având în vedere timpurile grele de azi și mărimea lucrării de Evanghelizare, care cere încordarea tuturor puterilor noastre, și având în vedere și faptul că trăim în timpul ploaiei târzii, care cere fiecăruia din noi o deosebită pregătire personală ; recomandăm fraților și surorilor de pretutindeni :

a) Să ducă o adevărată viață de credință în familie și în Comunitate, și — prin vizite reciproce în familie în scop de rugăciuni comune și edificare reciprocă — să

-întărească legăturile de frăjie și iubire între dânsii.

b) Tot în scopul creșterii în credință, să dea fiecare pe față o cât mai mare activitate misionară prin răspândirea literaturii noastre și prin lecturi biblice.

5. Pentru că răspândirea numărului festiv s'a dovedit ca o mare binecuvântare în Comunitate, recomandăm frașilor și surorilor, ca și anul acesta să ia o activă parte la răspândirea acestui număr.

6. Ca să pregătim tineretul și pe copiii din Comunitățile noastre pentru ispitele și luptele timpurilor de apoi, recomandăm stăruitor părinților, lucrătorilor misionari și conducerei Comunităților noastre, să lucreze în legătură cu Secretarul Conferinței pentru Misiunea între Tineret, — pentru care post Conferința este rugată să prevadă persoana necesară. Realizarea următoarelor puncte să fie avută în vedere:

a) A întări pe copiii noștri în credință și a-i determina la pocăință printr'un învățământ religios regulat sistematic.

b) A sprijini Cercurile Tinerimii în silințele lor spre păstrarea și întărirea vieții de credință în tineret și spre via participare la lucrarea misionară de câștigarea sufletelor.

c) De a lucra cu tact și efect contra primejdiei imoralității, la care este expus tineretul de astăzi.

7. Salutăm cu bucurie faptul, că Uniunea a decis deschiderea unei școli misionare. Indemnăm pe tinerii din mijlocul nostru devotați Domnului, ca și lucrării Sale, să se prezinte la școală spre a se forma pentru serviciul Domnului.

8. Pentru a face față în Conferința noastră marelui necesități de localuri de adunare și de locuințe pentru lucrători, hotărîm ca la a-

ceastă Conferință să facem o colecție specială în numerar și sub scripții de daruri pentru fondul de clădiri și să continuăm în toate comunitățile această colecție.

Totdeauna, amintim tuturor Comunităților cu localuri proprii datorita de a contribui regulat cu cotizații pentru chirie, care sumă servește apoi la acoperirea cheltuielilor pentru impozite, pentru asigurare și pentru întreținerea clădirilor.

9. Propunem ca hotărîrile de mai sus să fie copiate de presbiterii și delegații Comunităților spre a fi cetite și aduse la îndeplinire cu ajutorul lui Dumnezeu.

Aceste hotărîri după discutarea lor în adunarea generală, au fost primite cu unanimitate de voturi.

Comitetul de acreditări a propus pe următorii frași ca lucrători pe anul 1924: Predicatori: P. P. Paulini; A. N. Darie și M. Gehann.

Ca ajutori-predicatori: I. Stănescu, David Făurescu; Gr. Dașoveanu; D. Constantinescu; Gh. Stănescu și C. Florescu.

Lucrători biblici: P. Păunescu; Ilie Gheorghisor și Anghel Drăgușin.

Lucrători interim: Stălie Ștefănescu; Mihai Manea; Dobre Dumitru; Ștefan Ivăncică și P. Baciuvaroff.

Surori de caritate: Niculina Constantinescu și Ecaterina Schrom.

Prim colportor: I. Rădulescu.

Comitetul de numiri a propus pe următorii frași ca slujitori ai Conferinței: Președinte: P. P. Paulini; Secretar: D. Florea; Cassier: O. Fasnacht; Ajutor-Cassier: G. Rădoi; Secretar al Departamentului Tineretului: D. Florea; Misiunea Internă: P. Păunescu; Diriginte al Colportorilor: I. Rădulescu. Comitet al Conferinței: P. P. Paulini; A. N. Darie; O. Fasnacht; Ilie Stroescu; C. Ouatu. Comitet de Con-

turi: Gh. Ionescu; I. Moraru; I. Petculescu; I. Drăgușin; Eduard Seefried și I. Potra.

Propunerile ambelor Comitete au fost primite cu unanimitate de voturi.

Ziua Domnului a fost plină de binecuvântare. Domnul a mângâiat și îmbărbătat pe cei de față prin servii Săi. În Școala de Sabat au luat parte 776 membrii și 308 vizitatori. Colecția Școlii de Sabat este de 9834,75 Lei.

În după amiaza zilei a avut loc solemnitatea întăririi prin binecuvântare, adică ordinașunea fr. A. N. Darie și M. Gehann.

La colecția ce s'a făcut pentru fondul clădirilor s'a strâns în numărul suma de 18.678 și 6910 în subscripție.

Pentru încheierea acestei adunări generale a avut loc în după amiaza zilei de 11 Noembrie o mișcătoare producțiune a Tineretului și a Cercului Tabita.

Adunările au fost ocrotite de bunul Dumnezeu, așa că impresia lăsată asupra celor ce au luat parte la această adunare, a fost plină de îmbărbătare hotărîndu-i la mai mult sacrificiu și mai deplină consacrare în lucrarea Domnului.

Secretar, D. Florea.

PSALMUL V.

*La sunetul chemării mele
Indreptă-acum urechea Ta,
la seama cugetării mele
Și-ascultă Doamne ruga mea.*

*M'am deșteptat din zori de ziuă
Și Te-am pândit Părinte drag,
Căci vreau să gust aîn dulcea rouă,
Cu care-adăpi un om pribeag.*

*Ce bine e când sunt cu Tine
Și cât de fericit mă simt,
Căci Tu cu-a Ta bunăvoire
Mă faci să văd în infinit.*

*Ce dulce-ar fi vieașa'n lume
Când oamenii Te-ar ascultă!
Tu, Impărat cu mare nume,
Ca Dumnezeu ne-ai guvernă.*

*Ca roua s'ar vărsă pe inimă
Mirul alesului Tău graiu
Tu ne-ai scaldă în fericire,
Pământul l-ai preface 'n raiu.*

*Dar, iată cum se mai răscoală
Și cum Te 'njură, Tată drag.
Făpturi, ce n'ai lăsat să moară,
Azi Te gonesc din al lor prag.*

*Știu, că nu-ți plac asemenea oameni,
Cu Tine ei n'or locu,*

*Tu fiții lor nu te asemeni,
Ci pururi drept și sfânt vei fi.*

*Dar, plină e de răutate
Făptura lor și gândul lor!
Minciună fac ei din dreptate,
Și mult vorbesc amăgitor.*

*Mormânt deschis le este gândul,
În brațe de le cazii ești mort,
Venin ameșitor cuvântul
Și locuirea 'n al lor cort.*

*Deaceea Tată vin la Tine,
În Templul Tău cel sfânt mă'nchin:
Pe calea Ta pururi mă fine
De cursa lor să nu m'anin.*

*Și fă Tu Doamne ca să cadă
Prin însăși plănuirea lor
Acești procleși, și să nu vadă
Mai mult lumină'n fața lor.*

*Să cânte însă credincioșii,
Tresalte'n innuri și'n avânt
De bucurie cuvioșii,
Ce-adoră al Tău nume sfânt.*

*Căci Tu din ceruri lași Părinte
Un val de binecuvântări
Și scut de adevăruri sfinte
Spre cei de bine voitori.*

D. F.

Activitatea cercului Tabita.

Mama — Vezi Marioară! Astăzi deoarece am toată ziua afaceri în oraș voi pleca și este posibil ca să nu mai viu până diseară. Tu stai acasă și să faci tot ce ți-am zis. Și dacă vei asculta de sfatul meu îți promit că îți voi împlini tot ce îmi vei cere. Tu știi bine că eu te iubesc. Eu plec iar tu să-ți lucrezi lucrul tău.

Marioara. — Da mămico și eu te iubesc și voi face tot ce mi-ai spus. Sunt veselă, căci mi-ai promis că-mi vei împlini cererile mele. Te rog să mă lași să mă duc și eu cu verișoara mea Elena la Societatea Tabita ca să lucrăm împreună ceva pentru ajutorarea celor în lipsă. Această este dorința mea. Mă lași mămico ca să mă duc la Tabita?

Mama. — Știi Marioară că ți-am spus să nu îmi mai pomeniști de această Societate că mă supăr rău pe tine.

(Mama pleacă și Marioara rămâne singură foarte tristă; se apucă să lucreze la un ciorap).

Marioara. — Ce bine ar fi dacă ar veni acum Lenuța să lucrăm împreună și să mai vorbim ceva din Biblie.

(Intră Lenuța).

Marioara. — A! Bine ai venit Lenuța. Tocmai mă gândeam la tine dacă ai veni să lucrăm ceva și să mai vorbim ceva din Sfânta Scriptură. Iată eu am aci un ciorap luat de la Societatea Tabita ca să lucrez. Stai și tu cu mine?

Lenuța. Da, dar numai că mă tem de mama ta.

Marioara. — Mama? Toată ziua nu este acasă. Ea este ocupată cu afaceri în oraș.

Lenuța. — Alunci stau și eu aci.

căci am adus și eu ceva de lucru Marioara. — A! Dar ce lucrezi tu așa de frumos Lenuța?

Lenuța. — Uite e un țiglaifăr.

Marioara. — Dar ce scrie pe el? Mi se pare că scrie ceva din Biblie nu este așa Lenuța.

Lenuța. — Da din Biblie. Ia citește

Marioara. — (citește). „Aur mult amici mărire lumea de-ași aveă ce mi-ar folosi aicea fără pacea Ta“. Ei bine Lenuța dar ce, și așa ceva se dă la săraci?

Lenuța. — Nu Marioară, la Tabita se lucrează tot felul de lucruri; de exemplu se fac: cămăși bărbătești, cămăși de damă, flanele, ciorapi, mănuși, precum și tot felul de lucruri de artă. Iar când se adună lucruri mai multe se expun spre vânzare. Iar săracilor li se dă lucruri de îmbrăcăminte și chiar alimente. Sunt multe persoane, cari cumpără, având în vedere scopul acestei Societăți. Unii dau chiar mai mult decât ar face lucrul spre a mări fondurile Societății. Când aceste fonduri se strâng în sumă mai mare se întrebuintează la clădirea de azile pentru adăpostul săracilor. Nu este așa Marioară că și tu te-ai bucură să știi că ai contribuit și tu cu lucrul la mărirea acestui fond? Mai ales că e pentru un scop așa de înalt și de frumos?

Marioara. — Da Lenuța! Voiesc să fiu și eu foarte devotată pentru această Societate. Îți mulțumesc foarte mult că ai avut bunătatea de a-mi vorbi și mie de scopul acestei Societăți de binefacere.

Dar acum Lenuța fii așa de bună și mai spune-mi ceva și din ale Domnului Hristos căci eu cu toate

că cetesc Sfânta Scriptură totuși nu înțeleg așa de bine.

Lenușa. — Ei bine! dar ce mai zice mama ta despre credință?

Marioara. — Ah! Lenușo! Azi am crezut că am câștigat pe mama pentru Domnul Hristos. Dar m'am înșelat. Rugând-o să mă lase cu tine la Societatea Tabita s'a supărat așa de rău și mi-a interzis de a mai merge cu tine la Tabita.

Lenușa. — Marioară ai făcut ce ți-am spus? Adecă post și rugăciune?

Marioara. — Da, Lenușo, am postit și m'am rugat, dar până acum nu văd nici un rezultat al rugăciunilor mele.

Lenușa. — Cum? Te îndoiești că Domnul te ascultă?

Marioara. — Nu mă îndoiesc pentru că știu, că Apostolul Iacob zice: cel ce se îndoiește nu va primi nimic la cererea rugăciunilor sale. Dar poate că mama n'o fi chemată să moștenească făgăduințele cerești, pentru că este prea păcătoasă.

Lenușa. — O! Marioaro! Tu zici că mama ta este rea și păcătoasă? Gândește-te că Domnul a venit pentru cei răi și păcătoși ca să-i facă buni și drepți și azi vei vedea rezultatul rugăciunilor tale, dacă tu te-ai rugat neîndoindu-te că Domnul îți va împlini cererea ta.

(Vine Mama)

Mama. — Ce faci Marioară? Ai făcut tot ce ți-am spus?

Marioara. — Da! Mamă, am terminat totul. Dar mata ai terminat afacerile prin oraș?

Mama. — Da! Am terminat și sunt foarte obosită. Dă-mi te rog un scaun să stau puțin. Hm, dar ce este asta pe masă? Un ciorap bărbătesc, al cui e?

Marioara. — A! Da! este un ciorap dela Societatea Tabita.

Mama. — Marioaro ți-am spus să nu mai aud de această societate. Ce este aceasta? Să te duci acolo și să-ți dea de lucru ciorapi. Parcă ești o habă. Ași vrea să știu odată pentru ce această Societate chiamă fete tinere și culte ca tine să lucreze la ciorapi?

(Vede pe Lenușa).

A! Dar și tu ești aci Eleno? Tu care chemi mereu pe Marioara acolo ca să o scoți din minte? Vreau să știu ce avantaj ai dacă te duci acolo între femei și fete așa de simple? Marioara mea e fată cultă, nu vreau s'o compromit. Spune-mi odată ce scop are această Societate?

Lenușa. — Tanti Ecaterina, dacă-mi dai voie eu îți voi spune scopul acestei Societăți. Dumneata crezi în Dumnezeu și în Evanghelia Domnului Hristos?

Mama. — Da cred, cum să nu cred? Parcă nu sunt creștină?

Lenușa. — Atunci dacă ai răbdare, eu îți voi ceta din Evanghelie și vei cunoaște și dumneata scopul acestei Societăți și pentru ce ne ducem noi să lucrăm cu atâta drag.

Mama. — (Gesticulând cu furie). Am răbdare! Am răbdare!

Marioara. (Aparte, către Lenușa, arătând pe mama ei).

Vezi Lenușo? Zice că are răbdare și iată cum se manifestă cu furie.

Lenușa. — Mama ta nu are răbdare trebuie să avem noi răbdare. (Mama stă pe scaun).

Mama. — Ei Lenușo! Cetește-mi în Evanghelie să vedem ce se spune despre Tabita aceasta.

Lenușa. — Să cetim în Faptele Apostolilor cap. 9, versetele 36—42. ... Iată dragă Tanti cum înțelegeau femeile adevărat creștine, roștul vieții lor pe pământ. În calea lor săracii,

bolnavii, văduvele, bătrânii se îmbulzeau căci știau că asemenea femeii îi mângâie, le dă sprijin. Femeile acestea, ștergeau lacrămile, goneau foamea și frigul, vindecau bolile, vizitau pe cei închiși prin închisori, pretutindeni pe unde treceau ele se auzea numai glasuri de mulțumire. Nu e frumos? Iar noi, urmând acestor prea frumoase pilde ne-am adunat ca femeii linere creștine, și am format Cercul Tabita în care sprintene ca niște căprioare, căci Tabita însemnează căprioară, căutăm să facem bine pretutindeni.

Mama. — (Oarecum domolită). Eh! vorbe goale! foc de paie! Vă văd eu peste cât-va timp.

Lenușa. — Oh! Nu dragă Tanti. Noi suntem prea pătrunse de însemnătatea lucrului nostru; așa că orice ar veni nu ne vom da înapoi dela nici un sacrificiu spre a ne ajunge jînta.

Mama. — Și la urma urmei Tabita aceia de care spui, poate că o fi fost vreo femeie păcătoasă care prin faptele acelea a căutat să-și mai spele din păcate. Dar Marioara mea fată cuminte, curată ca o floare, să se apuce să facă la ciorapi! Asta niciodată!

Lenușa. — (împăciuitoare). Dragă Tanti! Nu te supără; dar dă-mi voie să-ți spun că noi mergem cu gândul ceva mai departe. Nu e zis că numai pentru a te curăți de păcate trebuie să faci bine. Noi binele îl facem din iubire, și mai mult din recunoștință. Căci să luăm cazul nostru, al femeilor. Ai vrea dumneata, să fii o turcoaică să te ție colo zăvorită cu 99 de lacăte și să te întemnițeze între niște gratii de fier?

Mama. — Nu ferit-a Sfântul.

Lenușa. — Atunci ai vrea să fii o chineză din acelea de care părinții

zic că e o nenorocire când li se naște o fată; din care cauză mulți își înecă fetele?

Mama. — Nu sunt și nici nu vreau să fiu.

Lenușa. — Dragă tanti. La o asemenea stare de josnicie am fi ajuns și noi dacă nu era Hristos. El este singurul în omenire care a înălțat pe femeie. El a pecetluit cu sângele Său o religie care prin puterea ei înobilatoare ne dă nouă femeilor, adevărata valoare; ne dă drepturi și ne dă și datorii, cari ne fac să fim pe picior de egalitate cu bărbații.

Mama. — Dar ce are aface Tabita cu Hristos?

Lenușa. — Ba are foarte mult. Noi suntem foarte recunoscătoare Domnului Hristos, că pe lângă faptul că ne dă vieață veșnică; dar și în vieața, aceasta ne așează în cea mai frumoasă situație. Noi vrem să ne vedim vrednice de marea încredere ce El a pus în noi, și de aceea căutăm să ne facem de folos în tot locul! În aceasta căutăm să ne asemănăm Tabitei. Și ce ai dumneata cu noi, dacă în loc să ne vopsim pe față văruiem odaia unui om bătrân, dacă în loc să ne facem manecure spălăm picioarele unui bolnav sau dacă în loc să ne frizăm părul pieptănăm un copil al nimănu. Așa a făcut Tabita. Ori care femeie, care ajunge la noblețea ei, e necesară pentru omenire, și chiar dacă în mormânt ajunge, ea trebuie să iasă de acolo, căci lumea va pieri fără ea. Femeile creștine nu mor niciodată.

Mama. — Bine. Da, Lenușo? Tocmai acum cred și înțeleg că tu mergi pe calea adevărată și ai voit numai binele casei mele, ducând și pe Marioara mea pe această cărare ca să fite ferită de stricăciuni

nea acestei lumi și cred că voi sunteți fericiți, dar eu... sunt împovărată de păcate.

Lenușa.—Tanti, iată am aci o cărticică mică plină de mângâieri, să-ți răzundă ea.

(Toate trei cântă cântarea 262, din „Imnuri Creștine“).

Mama.—Ei bine copilele mele, în loc ca eu să vă fi învățat pe voi așa ceva frumos și bun fiind mai bătrână îmi arătați voi atâtea lucruri frumoase și mă îndreptați pe o cale atât de minunăță? Dar îmi pare foarte bine că am putut și eu găsi calea mântuirii chiar prin voi vârstare tinere.

Lenușa.—Așa stă scris că în timpul de pe urmă părinții vor îndrepta pe copiii lor și copiii pe părinții lor, către Dumnezeu.

Mama.—Și mă hotărâsc ca de-acum înainte cu ajutorul bunului Dumnezeu să urmez învățătura Domnului spre a fi mântuită la întâia înviere a dreptilor.

Marioara.—Dar ia spune-mi acum dragă mamă te hotărâști să devii și o membră activă a Societății Tabita?

Mama.—Da draga mea Copilă! Din toată inima mă voiu sârgui și amândouă vom conlucra la ajutoarea celor în lipsă.

Lenușa.—Iată Marioaro, rezultatul rugăciunilor tale. Dumnezeu ți-a împlinit dorința ta.

Marioara.—Recunosc, că Dumnezeu mi-a împlinit dorința și cred că tot astfel ar putea să facă multe tinere spre a câștiga pe mamele lor, pe prietenile și rudele lor.

Ec. T.

Școala de Sabat.

Organizarea claselor pentru copii și pentru tineret.

În Adunările Generale ale celor trei Conferințe ale Uniunii Române s'a luat hotărârea de a întări pe copiii noștri în credință și a-i determina la pocăință printr'un învățământ religios regulat și sistematic.

Pentru aceasta, în conformitate cu organizația Școalelor de Sabat pentru copii și tineret, alcătuită de Conferința Generală, iubiții noștri frați cari au răpsunderea conducerii Comunităților și a grupelor vor căuta să formeze clase speciale pentru copii și tineret după cum urmează:

Cl. I. Copiii dela 7—11 ani.

Cl. II. „ „ 11—15 „

Clasa tineretului, 15—20 „

În clasa I-a lecțiunile vor fi cele publicate în „Curierul Misionar“. În această clasă se va predă Sfânta

Scriptură sub formă de povestiri. Pentru-că s'au făcut întreruperi în publicare și pentru-că ar trebui ca să luăm studiul cu adevărat dela capăt, în anul 1924 se vor studia aceleași lecțiuni publicate în „Curierul Misionar“ din 1922 și din „Educatorul Creștin“ No. 1. 2, din 1923.

Instructorul care va fi în acea clasă va avea bune îndrumări în „Curierul Misionar“ asupra felului cum trebuie să predea lecțiunea și chiar se va căuta ca și direct să i se dea sfaturile necesare, sau să i se pună la dispoziție cărțile de cari va avea nevoie.

Instructorul pentru copii are o mare răspundere. El trebuie să fie modelul cel bun al lor; trebuie să-i iubească și să-i înțeleagă rugând

pe Dumnezeu totdeauna ca să-i dea mintea potrivită, la timp convenit.

Ar fi foarte bine dacă pentru copiii s'ar face studiul în camere deosebite, decât unde fac cei mari, căci altfel se face lecția cu un copil și altfel cu cel bătrân. Vara e bine ca lecțiile cu copiii să se facă în aer liber, acolo unde numai Dumnezeu lucrează în mijlocul naturii.

Pentru clasa aceasta copiii trebuie să fie aduși acolo, încât să se convingă de existența lui Dumnezeu și să știe bine că Biblia e cartea lui Dumnezeu, care arată calea de mântuire. Pentru aceasta nu-i de ajuns ca să știe câteva cuvinte pe din afară, ci să simtă cu inima.

Pentru clasa II-a a copiilor, care cuprinde pe cei mai mari până la 15 ani s'a hotărît în conformitate cu îndemnul Spiritului Profetic să se studieze cu ei „Lecturile biblice asupra adevărului prezent.“

Acești tineri trebuie să ajungă să se convingă că e absolută nevoie pentru ei ca să treacă de partea lui Hristos și a lui Dumnezeu.

Ei trebuie să fie convingși de adevărurile biblice și să înțeleagă planul de mântuire. O foarte nimerită călăuză în această direcție ne dă „Lecturile biblice asupra adevărului prezent.“

Aceste Lecturi însă nu se pot face într'o singură ședință, așa că ele vor fi împărțite în două, adică fiecare lecțiune se va face în două Sabate consecutive. În chipul acesta ni se procură material de studiu pentru 5 trimestre. Prin urmare dacă se începe dela Ianuarie 1924 vor urma până la 1 Aprilie 1925.

Instructorul la această clasă trebuie să înțeleagă bine pe cel pe cari îi are în clasă și să cunoască și pe Mântuitorul. El trebuie să îi alragă la Hristos, care-l va ajuta

atunci când își va înțelege răspunderea și cere putere.

Nu pentru altceva sunt organizate aceste clase decât a ajuta copiii să afle calea de mântuire.

Și în sfârșit clasa tinerilor care cuprinde pe toți aceia cari au trecut de 15 ani, până la 20 ani.

Aci se vor studia aceleași lecțiuni ca și pentru majori, numai că instructorul va potrivi conținutul la vârsta tinerilor.

Tinerii au nevoie de iubitoare sfaturi din partea fraților lor creștini. Cine-i va înțelege, cine va înțelege de ce anume au ei nevoie, cari sunt luptele lor — tot atât de mari ca și ale celor maturi — se va devota cu toată inima în acest serviciu creștin, ajutându-le sfătuindu-i, mângâindu-i și prevenindu-i.

Instructorul, chiar dacă ar fi ceva mai în vârstă trebuie să aibă toluș o inimă de tânăr.

Datoria părinților e ca ei să facă tot posibilul creștin, ca să aducă pe copiii lor în Școala de Sabat. Despre instructorul copiilor ei trebuie să vorbească cu multă iubire și să se roage la Dumnezeu să-i ajute în străduințele lui.

Datoria Comunității față de copii e ca să le procure instructor bun și devotat, — să nu socolască un fel de jucărie instrucția copiilor — să procure loc potrivit pentru a se putea face lecția în tihnă, să procure învățătură bună și să se roage necontenit la Dumnezeu, să binecuvinteze copiii.

Datoria predicatorilor, misionarilor și a tuturor celor ce vestesc Cuvântul e, de a pune în predica lor hrană și pentru copii și tineri ca și ei să fie folosii din cuvântul rostit.

Marele nostru Dumnezeu își face datoria Lui, rămâne numai ca noi să ne-o facem pe a noastră.

„Semnele Timpului“ numărul special

s'a lipărit anul acesta în 30.000 de exemplare.

Comunitatea a simțit binecuvântări multiple dela Domnul prin această lucrare, pentru adunarea mijloacelor de predicare a Evangheliei prin însăș răspândirea ei.

În toate locurile unde de multă vreme se face lucrul acesta, lumea a început să prețuească lucrarea pe care Dumnezeu o face în timpul din urmă pentru locuitorii acestui pământ.

Din cauza lipsei de mijloace lucrarea lui Dumnezeu ar trebui să dea înapoi. Lucrul acesta îl urmărește vrăjmașul a tot ce este bun. Oare poporul cel răscumpărat prin sângele Mielușelului va îngădui să se oprească lucrarea de vestire a Evangheliei în locurile neluminate ale pământului?

Răspândirea „numărului special“, din Semnele Timpului, tinde la adunarea mijloacelor necesare pentru susținerea lucrării de evanghelizare. Domnul singur poate să dea binecuvântările și El a zis: „Cereți și vi se va da!“

Ar veni pentru fiecare membru al Comunității câte 7 exemplare pe cari să le răspândească. Vestirea Evangheliei aduce pace, fericire și siguranța biruinței celor, cari cu toată inima se devotează în acest scop Mântuitorului. Spre lauda Domnului, spre binele nostru și al semenilor noștri, să facem azi, ceea ce niciodată nu se va putea face mâine.

„Perpetuitatea Legii lui Dumnezeu“, de Ch. H. Spurgeon. Traducere din englezește de Șt. Demetrescu.

Conține un minunat studiu despre datoriă și fericirea șinerii Legii divine. Faceți-vă părtași personal și pe cei din jurul d-voastră, la binecuvântările ce aduce cunoașterea și trăirea adevărată a Legii lui Dumnezeu.

Spurgeon a fost un baptist — după expresia cunoscătorilor lui, un principie între predicatori — care către sfârșitul lucrării lui a înțeles, ceea ce a și scris în această scriere „Perpetuitatea Legii lui Dumnezeu“.

Lei 6.

„SEMNELE TIMPULUI“,
număr antialcoolic.

Pentru că cuvântul Evangheliei lui Dumnezeu ne învață ca să spunem omenirii, că trebuie să ducă o vieață cumpătată și pentru că suntem obligați să le ajutăm de a scăpa de multele rele pe cari le aduce vrăjmașul asupra omului, spre a-l pierde, a apărut o documentată lucrare în Semnele Timpului, care va duce roade frumoase spre lauda Domnului.

Grăbiți-vă cu comanda.

A V I S.

Către Cercurile Misionare

— Prețurile pe 1 Ianuarie 1924 —

1. — ABONAMENT:

1 Abonament pe an la „Semnele Timpului“ (apare lunar) . . . Lei 64.—

Toate abonamentele sunt plătibile înainte.

„La Revista de mai sus fiecare, care va face 5 Abonamente
va câpăta 1 abonament gratuit“.

Cele 5 abonamente vor fi expediate după dorință la una sau mai multe adrese.

Folosiți această ocazie pe cât posibil și căutați să faceți abonamente
pe la prieteni și între vecini!

2. — PREȚURI IN CLUB (pentru Cercurile Misionare).

La o comandă
de:

	Prețul de vânzare	Semnele Timpului Lei 6.—
1—100 buc.	1 Exemplar	4.50
101—200 „	1 „	4.50
201 și mai mult	1 „	4.—
Reviste vechi cu 45 % ₀ reducere		
Reviste străine cu 40 % ₀ „		

CURIERUL MISIONAR: Prețul unui număr Lei 3.— (fără rabat)

Abonamentul pe an „ 18.— „ „

LECȚIUNI BIBLICE: Prețul unui număr „ 5.— „ „

Abonamentul pe an „ 20.— „ „

3. — PENTRU CĂRȚI ȘI BROȘURI de colportat, Cercurile Misionare obțin:

a) pe datorie 30 %₀ rabat

b) cu bani gata 40 %₀ „

Conturile rămase trebuiesc achitate regulat în interval de 30 zile.

La toate comenzile se socotește inclusiv și portul.

Apelăm către iubiții noștri frați conlucrători, predicatori, misionari, bătrâni
de adunări, cei cu diferite însărcinări, precum și iubiții membrii din comuni-
tățile noastre, să ne dea tot concursul pentru înfăptuirea marelui operă de pre-
dicarea Evangheliei.

Indeosebi către frații conlucrători insistăm din toată inima ca să facă
toate demersurile necesare, ca acest program să fie adus la îndeplinire, dând
și sfaturi, acolo unde frații au nevoie de instrucțiuni asupra acestor lucruri.

Rugăm pe bunul Dumnezeu, să însojească aceste rânduri, cu binecuvântările
Sale. De asemenea este bine să se consacre o oră de rugăciune în același scop.

Suntem în așteptarea marilor succese ce vom recolta cu toții în însemnata
lucrare de răspândirea literaturii.

SECȚIUNEA EDITURII

Soc. coop. „Cuvântul Evangheliei“.
București, Strada Labirint, 116.

„CURIERUL MISIONAR“

apare la două luni

Un număr Lei 3.—

Abonamentul pe an Lei 18.—

Redacția și Administrația: Strada Labirint No. 116 București.

COMITETUL DE REDACȚIE :

P. P. PAULINI, ȘT. DEMETRESCU și A. WEGNER.